

Чл. 429. Кредиторитѣ на притѣжателя на расписката за приемане на стоката или на заложителния записъ не можтъ да обръщатъ взискание нито за обезпечение, нито за удовлетворение върху вложенитѣ въ публично влагалище стоки.

Тѣ можтъ да обръщатъ взиманието си за обезпечение или за удовлетворение върху расписката за приемане на стоката или заложителния записъ.

Чл. 430. Притѣжателтъ на расписката за приемане на стоката или на заложителния записъ, въ случай унищожението или поврѣжданието на вложенитѣ въ публичното влагалище прѣдмети, има сѣщитѣ права върху застрахувателната сума, както има и върху вложенитѣ прѣдмети.

Чл. 431. Относително унищожението на изгубенитѣ расписки за приемане на стоката или на заложителния записъ важтъ съответственитѣ правила за унищожението на мѣнителницитѣ.

Слѣдъ завежданието на производството за унищожението, притежателтъ на записа, ако прѣдстави достатѣчна гаранция, може да иска отъ прѣдприятието да му се издаде дубликатъ. Ако странитѣ не можтъ да се съгласѣтъ въ това отношение, количеството на гаранцията опрѣдѣля сѣдилището.

Ако изгубениятъ записъ се прогласи за унищоженъ, вложената гаранция се повръща.

Глава VII.

За издателския договоръ.

Чл. 432. Онзи, който добива отъ автора или приемницитѣ му исключително право за въспроизвеждане, обна-